

New zealand 2012:

Søndag & Mandag d. 13 & 14-10: (København – Singapore)

Jimi kørte os til lufthavnen, vi skulle være der kl. 8.50 og afgangen var kl. 11.20. Alt forløb godt bortset fra at det regnede, da vi skulle have bagagen ud i bilen. I lufthavnen kørte vi i kælderens, så vi ikke blev våde. Der var masser af tid for vi fik hurtigt checket ind og kom igennem security. Der var ingen problemer med bagagen, vægten var ok og ingen bemærkede min lidt tunge håndbagage (12 kg). Vi fik lidt kaffe og en kage inden vi gik ud til gaten. Vi mødte Henrik Nordgren fra Haretri, han skulle med samme fly og videre til Ny Guinea. Flyveturen gik forbavsede hurtigt og serviceringen var fantastisk. Efter ankomsten til Singapore fik vi ret hurtigt vores bagage og fandt SID Singapore Airlines kontor, hvor vi skulle have en billet til hotellet. Vi kom til hotellet, [Hotel Furama Riverfront](#), ved 6-tiden og desværre kunne vi ikke få vores værelse, så vi fik vores bagage opbevaret, fik morgenmad og gik derefter en tur. Vi boede på Vil ville lige strække benene efter den lange flyvetur (12 timer), men det blev til en længere tur og vi gik rundt i ca. 5 timer. Turen langs floden og rundt ved havnen var fantastisk flot. Koncerthuset, Teatret, de mange importerede højhuse og det vandvittige [Hotel Marina Sand Hotel](#) med swimmingpool på taget. Da vi skulle tilbage til hotellet voldte det lidt problemer med at finde det. Det var ikke så mærkeligt vi ikke kunne finde det, for vi troede at det lå ved Furama Centret, men det blev gjorde det ikke. Det lå ca. 10-20 minutters gang fra Centret. Vi tog til sidst en taxa derhen. Efter ca. 2 timers middagssøvn gik vi ned til floden og gik lidt rundt. Der er vældig hyggeligt og vi ville i første omgang bare have lidt at drikke i varmen, men det endte med vi også bestilte en sandwich. Men da vi skulle betale havde vi ikke nogen Singapore dollars, vi ledte og ledte men fandt dem ikke. Det viste sig at Kai havde lagt pengene på bordet i værelset. Det var lidt flovt at have bestilt mad og derefter blev nødt til at gå igen. Vi gik tilbage til hotellet efter pengene og derefter retur til floden. Her fik vi noget herligt mad og dejlig øl til. Efter manden gik vi en tur langs floden, inden vi returnerede til hotellet. Lidt før kl. 21 gik vi i seng.

Mandag d. 15-10: (Singapore – Auckland)

Vi stod op kl. 4.30 og kørte med en bus retur til lufthavnen kl. 5.20. Vi fulgtes med et par danskere som fortalte at de skulle besøge deres datter, der læste medicin på universitetet i Auckland, derefter skulle de også på rundtur. Da vi kom til lufthavnen og havde checket ind, fik vi lidt morgenmad. Det regnede i Singapore da vi skulle af sted, så vi var meget heldige med vejret i går, selvom det var varmt og fugtigt. Vi kom fint afstedkommet med flyveren og sad imellem det Canadiske & Sydafrikanske triathlon landshold. Der var også triathleter fra Japan og Serbien med flyveren. De 9½ times flyvetur gik utroligt hurtigt, nok fordi vi har tablet'en og der er masser af film, som Lisbeth kan se på. Min skærm var defekt, men når jeg kunne hører musik og spille på tableten, var det ikke noget problem.

Da vi kom til lufthavnen i Auckland, forsøgte vi at få et simkort til telefonen, men ham i butikken vi snakkede med, var ikke sikker på at det virkede til Kai's telefon, så derfor ventede vi til næste dag. I lufthavnen fandt vi en shuttlebus, som vi kørte med ind til Auckland City, hvor vi skulle bo. Men da vi skulle have vores bagage manglede den ene taske (Jimi's). Gode råd var nu dyre, hvad skulle vi gøre kl. 01.30 om natten. Det endte med at Lisbeth checkede ind alene og jeg returnerede med chaufføren til de steder, hvor vi havde sat andre passagerer af. Vi var 4 forskellige steder i Auckland og hvert sted enten ringede vi til folk på deres værelser eller gik op og bankede på deres dør. (kl. var nu 2 – 2.15). Da ingen af de andre passagerer åbenbart var kommet til at tage vores kuffert, returnerede chaufføren og jeg til vores lejlighed med uforrettet sag. Vi havde lige aftalt det videre forløb i bussen, da jeg steg ud. Oppe på balkonen stod Lisbeth og råbte at Politiet havde været med kufferten. Det viste sig at det første sted vi havde sat passagerer af, havde chaufføren desværre glemt vores kuffert på fortovet, men heldigvis kom Politiet kørende kort tid efter og de kunne i vores papirer se, hvor vi boede. En oplevelsesrig velkommen til New Zealand.

Lejligheden vi boede i hedder Stadium [Waldorf Apartment Hotel](#).

Tirsdag d. 16-10: (Auckland)

Efter en god nats søvn fik vi handlet og derefter gik vi ned til stævnepladsen ([The Cloud](#)), som ligger ca. ½ km fra lejligheden. Det er rart at få set hvor de forskellige ting er og hvor svømningen, cyklingen og løbet skal foregå. Derefter gik vi op ad Queen Street, som er hovedgaden i Auckland. Vi var på udkik efter en oplader, da Kai ikke kunne finde ledningen til den vi har. Desuden skulle vi også have et simkort til telefonen. Begge dele lykkedes, dog var vi i 3 forretninger for at få et simkort. De var udsolgt mange steder p.g.a. VM i triathlon, da mange triathleter skulle have et N.Z. simkort.

Onsdag d. 17-10: (Auckland)

Allerede i dag følte vi os friske efter de to lange flyveture og den store tidsforskel, som er 11 timer. I dag var vi oppe i stævneområdet for at hente billetter til Åbningsceremonien og Afslutningsceremonien, men de billetter som Lisbeth skulle have, havde Mogens Strange fra Dansk Triathlonforbund været og hente. Vi fik adressen på det sted han boede og gik derop, men desværre var han ikke i lejligheden. Kai skrev derfor en meddelelse til Mogens i receptionen, så han kunne kontakte os. Fra Mogens lejlighed gik vi videre til [Auckland Museum](#), gennem [Albert Park](#) ved Universitetet. På hjemvejen stod vi på et tidspunkt og kikkede på kort, da en mand i bil stoppede og spurgte om han kunne hjælpe os. Han forklarede hurtigt os vejen, super hjælpsomme New Zealandere.

Torsdag d. 18-10: (Auckland)

Efter morgenmaden gik vi ned til stævneområdet, hvor færgen til [Davenport](#) afgår fra. Vi skulle derover og hente den lejede cykel ([Cycle Auckland](#)) og have sat Kai's pedaler og tristyrt på. Det gik fint med pedalerne, men der manglede nogle muffertil tristyret. Mekanikeren i forretningen gav mig navnene på 2 mekanikere i en af de andre forretninger i Auckland, som ville kunne hjælpe mig. På hjemvejen går vi lige forbi

GIANT cykelforretningen, så Kai gik derind og han fik de muffers gratis, som der manglede. Mens vi var i Davenport, SMS'ede Mogens at han havde billetterne og at vi kunne mødes kl. 12. Det gjorde vi så og fik hilst på Mogens, hans søn Thomas og Andreas Schilling. Efter frokosten var Kai ud og kører den første tur på ruten og det gik godt på den lejede cykel, på trods af at han skulle køre i venstre side. Om aftenen var vi til indmarch og åbningsceremoni hvor der bl.a. var Maori opvisning. Om aftenen var et par af de danske deltagere på besøg hos os og fik kaffe. (Mogens Strange, Thomas Strange & Flemming Hebsgaard, One2move)

Fredag d. 19-10: (Auckland)

I dag fik jeg kørt VM-ruten igennem endnu en gang på cyklen og var desuden til svømmetræning i stævneområdet. Efter svømmetræningen fik jeg akkrediteret og var hermed officielt klar til konkurrencen. Om aftenen var vi ude og spise med de andre danskere og derefter til kaffe hos Mogens Strange.

Lørdag d. 20-10: (Auckland)

Kai cyklede fra morgenstunden og derefter tog vi op til Aucklands højeste punkt, som hedder [Mount Eden](#) (196 m's højde). Det var meningen vi ville køre en del af vejen med bus, men vi kunne ikke finde stedet hvor bussen holdt, så det endte med at vi gik hele vejen derop (5 km). På vejen derop var vi bl.a. inde og se den smukke trækirke [St. Mary's Cathedral](#), som blev bygget i årene 1886-97. Kirken blev i 1982 flyttet fra den ene side af gaden til den anden med et finurligt "rulle-system" i et hug.

Der var en fantastisk udsigt fra Mount Eden over Auckland, så det var alle anstrengelserne værd at gå derop. Vi havde bestemt, at når vi var kommet ned fra Mt. Eden, ville vi tage bussen, men igen havde vi problemer med at finde stoppestedet til bussen. Det endte med at vi gik omkring halvdelen af tilbageturen, inden vi fandt en bus, så da vi kom hjem havde vi fået dagens motion. Om eftermiddagen var vi inde ved stævneområdet og se U23 Elite konkurrencen hvor Andreas Schilling desværre ikke kunne stille op p.g.a. ondt i maven.

Søndag d. 21-10: (Auckland)

I dag var vi inde ved stævneområdet i forfærdeligt vejr med regn, blæst og torden for at se U18 Elite kæmpe. Vi skulle jo holde med Thomas Strange fra Danmark, men trods et godt løb blev han placeret midt i feltet, hvoraf mange udgik da de væltede i det forfærdelige vejr. Da vi kom tilbage til lejligheden gjorde Kai cyklen klar til morgendagens race. Efter aftensmaden var det tid til at stille cyklen i skiftezone. Kai brugte en del tid på at gøre cyklen klar (nyt setup med cykelskoene) og finde gode kendemærker for at kunne finde cyklen under racet (3000 deltagere).

Mandag d. 22-10: (Auckland)

Race dag! Vi var tidlige oppe (4:30) da starten gik kl. 7:40 og der skulle lige gøres klar

i skiftezoneen først. Vi var heldige med vejret i forhold til dagen før. Det var næsten tørvejr hele tiden og vejene var ikke glatte. Jeg havde et godt race, specielt gik det godt med både svømningen og cyklingen, men som forventet ikke med løbet. Jeg blev nr. 57 ud af 65 og det var ok set med mine øjne. Det var fedt lige at få Dannebrog i hånden kort før mål, det er Lisbeth rigtig god til. Derefter var det over i skiftezoneen og hente cyklen og derefter hjem i bad. En hurtig håndmad og derefter over til Davenport og aflevere cyklen. Da vi kom hjem igen, skyndte vi os at pakke, for i morgen starter den store tur New Zealand rundt. Da vi havde pakket det meste, gik vi ned til Afslutningsceremonien, men da det var koldt og det ikke var særligt spændende, gik vi tidligt hjem. Hjemme i lejligheden fik vi næsten pakket det hele.

Tirsdag d. 23-10: (Auckland - Coromandel)

Stod op og fik morgenmad, smurte en madpakke, som vi kunne spise på vejen til Coromandel. Fik pakket det sidste og gik med bagagen ned til den ventende taxa. Vi kørte i øs regnvejret ud i nærheden af lufthavnen, hvor vi skulle hente vores lejede [Spaceship](#). Vi kom lidt for tidligt for at hente bilen, men heldigvis havde de åbnet lidt tidligere, så efter ½ time var vi klar til at køre. Men vi skulle lige finde ud af hvor bagagen skulle anbringes og det var ikke helt let med vores store kufferter. Efter lidt tid kørte vi ud på vejen mod Coromandel. Heldigvis var det motorvej i starten, så Kai kunne vænne sig til at køre i venstre side, men det gik nu meget godt. Inden vi kørte ud mod selve Coromandel halvøen, stoppede vi ved [Miranda Hot Springs](#), som er et dejligt sted med varme kilder. Det var herligt at sidde i det varme vand og nyde regnvejret. Efterhånden som vi nærmede os Coromandel blev vejret bedre og bedre. Det var et utrolig flot landskab, men det var godt at Kai havde prøvet at køre i bjerge før, for der var allerede på denne første dag en del bjergkørsel, men trods det at vi kørte i venstre side gik det fint. Vi endte ved et tilfælde på en lille campingplads tæt på Coromandel by. ([Long Bay Resort, Coromandel 3581, New Zealand](#)). Det var en meget stille plads, men det blæste en del da vi skulle spise og koldt var det også. Men om natten blev det rigtigt koldt 2-3 C° og det kneb for Kai at holde varmen i bilen.

Onsdag d. 24-10: (Coromandel - Rotorua)

Vi stod op til det skønneste solskinsvejr og ingen vind, men det var stadig koldt. Vi spiste morgenmad udenfor i omkring 7 C°. Efter morgenmaden gik vi en tur oppe i skoven bag ved campingpladsen. Det var en spændende tur med en masse forskellige træer, buske og blomster, som vi ikke kendte. Dog var der flere [Kauri-træer](#), som er enorm store, men desværre er der ikke så mange tilbage mere. Nogle af de største er omkring 50 m høje og 2000 – 4000 år gamle! Derefter pakkede vi sammen og kørte mod [Rotorua](#). Der var meget bjergkørsel en stor del af vejen fra Coromandel by til østkysten og det fortsatte på det meste af kystvejen helt til Waihi. Det var en meget flot tur med flot udsigt over vandet og de mange store skove. Det er her ud på østkysten at der stadig findes vilde [Kiwi'er](#), men desværre er der

ikke så mange tilbage, da de har mange fjender (mus, rotter, rovfugle, grise, katte, hunde, lækatte). Denne mærkelige fugl som ikke kan flyve, er et natdyr og ses derfor sjældent. Når man ser på en kiwi, er det tydeligt, at den kiksede fugl ikke har det let. Den ligner en struds i miniformat med kæmpe ben, en stor, klumpet krop og et langt næb. Den kan ikke flyve. Og så lægger den kæmpeæg, der vejer 20-25 pct. af morens vægt. Æggene er så store, at det ville svare til, at en kvinde på 60 kilo skulle føde børn på 12-15 kilo. Området vi kørte igennem var også kendt for at være et sted hvor der boede mange Maori'er.

Vi kom til campingpladsen ved Rotorua ([Rotorua Thermal Holiday Park](#)), fik lavet mad og spist inden vi gik en aftenur. Vi havde set at der var varme kilder, så næste morgen ville vi over i de varme pools efter morgenmaden.

Torsdag d. 25-10: (Rotorua - Turangi

Det var en god disposition med det varme bad, for det havde kun været 1 C° om natten og Kai havde igen frosset i bilen. Det viste sig at blive sidste gang vi sov i bilen, det var simpelthen for koldt.

Da vi havde pakket sammen, kørte vi ca. 1 km, til vi kom til [Te Puia](#), som er et sted hvor man kan se mange gejsere, se boblende mudder som er næsten 100 C° varme, et dampende og svovlduftende område samt en masse information om [Maori-kulturen](#), bl.a. et træ skærer værksted og meget andet. På vores rundvisning med en Maori som guide, så vi også en Kiwi og den var noget mindre end vi troede.

Efter besøget på Te Puia kørte vi sydpå mod vores mål Turangi i [Tongariro National Park](#), som ligger lidt syd for Lake Taupo. Lidt nord for Taupo var vi inde og se [Wairakei Natural Thermal Valley](#), men det var lidt skuffende, når vi lige havde set gejsere og alt det andet i Te Puia. Derefter videre til vandfaldet [Huka Falls](#) som ligger tæt på Taupo. Det er den op til 100 m brede flod Waikato River, som skaber vandfaldet og hvert sekund løber der 220.000 liter vand gennem kløften. Det er et fantastisk syn og samtidig en forfærdelig larm. Vi kørte derefter videre sydpå langs med østsiden af Lake Taupo. Allerede da vi kom til den nordlige del af søen, så vi pludselig bjerge med sne på i baggrunden. Det var et flot syn og på dette tidspunkt viste vi ikke, at vi allerede næste dag ville gå rundt deroppe. Efter lidt søgen fandt vi campingpladsen, hvor der heldigvis også var hytter. [Turangi Holiday Park](#) var en hyggelig lille plads med meget flinke værter. Da Kai fortalte om hvor koldt det havde været og ligge i bilen, den foregående nat, hentede konen straks en ekstra dyne til Kai. Fra midten af 1960'erne var pladsen en arbejdslejr for arbejdere, der udbyggede byen Turangi fra 500 indbyggere i 1964 til 6500 indbyggere i 1968. Campingpladsen var meget nedslidt og trængte til renovering alle steder, men der var rent og pænt alle steder. Værterne Craig & Jenny Russel var vældig søde og rare. Det var deres hensigt at renovere lidt efter lidt, men jeg tvivler desværre på, at de når at fuldføre det, inden de stopper med at arbejde. De havde overtaget det i marts 2011 og da de allerede nu er godt oppe i årene, bliver det hårdt arbejde for begge to.

Inden vi spiste aftensmad, fik Kai en hel masse af vide om hvor vi skulle tage hen næste dag, hvis vi ville på vandretur i bjergene. Vi nåede at side ud i solen og spise aftensmad, inden det blev for koldt. Vi sov rigtig godt i vores lille hytte og med alle de dejlige dyner – slut med at fryse om natten.

Fredag d. 26-10: (Turangi)

Efter en dejlig nats søvn sad vi ude og spiste morgenmad i det flotteste solskinsvejr (7 C°). Derefter kørte vi ud til [Tongariro Nationalpark](#), hvor vi startede på en længere vandretur op til sydkrateret mellem Mount Tongariro (1967 m) og Mount Ngauruhoe (2287 m), som er en del af den kendte vandretur [Tongariro Crossing](#) (19,4 km). Vi havde en meget flot tur i fint solskinsvejr og først da vi kom halvvejs over sydkrateret, vendte vi om, fordi Lisbeth's knæ ikke kunne klare at gå i den bløde sne. Men vi fik da gået 13,4 km i det fantastiske flotte landskab med sne og bjerge på begge sider. Turen tog 5 timer. Da vi kom tilbage til campingpladsen, var det stadig dejligt vejr. Vi fik lavet mad og sad ud og spiste i T-shirt.

Lørdag d. 27-10: (Turangi – Wellington)

Efter morgenmaden fik vi pakket sammen og kørte derefter ud til en lille sø i Tongariro Nationalpark, der hedder Lake Rotopounamu. Her var der også en lille vandretur rundt om søen og den havde Campingmutter anbefalet os at prøve. Men det var en noget anderledes oplevelse end vores tur i bjergene dagen før. Denne tur var nærmest at betegne som en lille tur i skoven, der var ikke de skrappe stigninger og sne, men der var alligevel smukt i den meget afvekslende skov. Efter vores lille tur rundt om søen, kørte vi videre mod Wellington. Vi kørte videre sydpå ad hovedvej 1 og et langt stykke af tiden havde vi udsyn til de høje bjerge (vulkaner) i Tongariro Nationalpark. Længere sydpå lavede vores GPS et lille nummer med os, vi blev fra Waikanae ledt af en lille vej hvor der visse steder ikke var muligt at møde andre biler, så smal var vejen. Men efter ca. 40 km's kørsel af denne lille vej kom vi til Upper Hutt, som ligger ca. 30 km fra Wellington. Her fandt vi hurtigt den campingplads vi havde bestemt at bo på og den hedder [Harcourt Holiday Park](#). Vi fik en fin hytte, men det var lidt irriterende at der gik så mange høns rundt alle steder, så man skulle huske at lukke døren til køkkenet, ellers gik hønsene derind og der var hønselort over det hele. Vi havde bl.a. valgt pladsen ud fra at der var internet, men det virkede ikke. Ejeren fortalte mig, at mandag ville han få en ny trådløs router, men det hjalp ikke så meget, for da var vi rejst. Men sådan er det her, selvom vi bor lige udenfor hovedstaden Wellington.

Søndag d. 28-10: (Wellington)

Den følgende dag kørte vi ind til Wellington City i øs regnvejr. Her fandt vi en parkeringsplads tæt på [Te Papa – New Zealands Nationalmuseum](#). Museet er meget stort og flot med mange forskellige udstillinger. Der var udstillinger om maorierne, naturen, New Zealands historie og et lille træhus hvor man kunne opleve et jordskælv. Efter

museumsbesøget tog vi med [kabelbanen](#) op til Botanisk Have. Vejret var heldigvis blevet bedre og det var en flot tur ned gennem [Botanisk Have](#) til Wellington City. Da det er forår her, var der mange blomster i fuld flor. Nede i byen gik vi forbi [Regeringsbygningen](#), som vi ikke syntes var særlig køn. På vej tilbage til bilen var vi inde i den lille trækirke [Old St. Paul's Cathedral](#), som er utrolig smuk og med en fantastisk stemning. Den skulle oprindeligt have været revet ned, da den nye St. Paul's Cathedral blev opført, men passive protester fra mange borgere, forhindrede heldigvis dette. Vi kørte derefter tilbage til campingpladsen [Harcourt Holiday Park](#) i Upper Hutt.

Mandag d. 29-10: (Wellington – Nelson)

Om mandagen var vi tidligt oppe og kom med færgen til Sydøen kl. 8.15. Det var en dejlig sejltur (3 timer), selvom det desværre var regnvejr på første del af turen. Fra Picton hvor færgen lagde til, kørte vi til Nelson, som er en rigtig dejlig by med et meget behageligt klima, det varmeste i New Zealand. På vejen til Nelson kørte vi gennem flere kendte vindistrikter i New Zealand, bl.a. [Marlborough](#) der er kendt for sin gode hvidvin på Sauvignon Blanc druen. Foruden de mange vinmarker kørte vi også igennem det som Lisbeth betegner ”Det typiske New Zealand”, som er store grønne bakker (bjerge) med tusindvis af græssende får. Her på vejen til Nelson fik vi første blik på de høje bjerge med sne på mod syd, [Southern Alps](#). Da vi kom til campingpladsen [Tuhuna Beach Holiday Park](#), fik vi hurtigt en hytte og satte os derefter udenfor, for at nyde det gode vejr. Inden aftensmaden gik vi ned til stranden og det var rigtig dejligt, men vandet var ikke varmt nok til at bade, så vi nøjedes med at soppe lidt. Vi sad ud i solen efter aftensmaden til kl. 21.

Tirsdag d. 30-10: (Nelson)

Det var om morgenen stadig dejligt vejr og vi sad ude og spiste. Derefter var vi på en spændende og dejlig vandretur i en naturpark, der hedder [Abel Tasman](#). Vi stillede bilen ved den lille by Marahau og gik derfra og til et sted der hedder [Apple Tree Bay](#), hvor vi spiste vores medbragte mad. Det var en tur på 11 km i alt, en herlig tur langs vandet. Det var det rene Bounty land vi var kommet til med flot blå himmel og fantastiske sandstrande. Da vi kom tilbage til vores hytte, satte vi os udenfor og nød det gode vejr, inden vi skulle lave aftensmad, som også blev nydt i solen.

Onsdag d. 31-10: (Nelson - Franz Josef Gletsjeren)

Vi var ikke så glade for at skulle tage afsked med byen Nelson, for her var der sol 20 – 25 graders varme, men vi vidste godt, at så snart vi kørte sydvest på, ville vejret blive mærkbart dårligere og det blev det også. Fra Nelson kørte vi ud til kysten ved Westport og videre mod Greymouth, hvor vi havde regnet med at overnatte. Men Kai havde fået den ide, at det var om at komme dernedad, da vejrudsigten for vestkysten så meget dårlig ud, med mulighed for 30 – 35 mm regn og måske lukning af veje. En stor del af turen var meget smuk med vilde kyststrækninger, flotte strande, fint vejr og ingen biler eller mennesker. Men jo længere vi kom sydpå jo dårligere blev vejret.

Da vi nåede [Pancake Rocks & Blowholes](#) begyndte det at regne så småt, men holdt dog oppe kort derefter. Pancake Rocks Blowholes eller Punakaiki Pancake Rocks som de også kaldes er nogle fantastiske pandekageformede klippe, som ligger helt ubeskyttet helt ude på vestkysten, de er en del af [Paparua National Park](#). Derefter kørte vi lidt sydligere og så de første skilte, som advarede mod pingviner på kørebanen! Vi var flere steder nede på stranden for at se, om vi kunne se nogen pingviner, men det lykkedes desværre ikke (endnu). Efter vi var drejet over mod bjergene (Southern Alps), blev det gradvist mere og mere regnvejr. Det regnede også da vi endelig kom til [Franz Josef Gletsjeren](#), hvor vi boede på [Rain Forest Retreat](#). Vi håbede at vi trods det dårlige vejr, alligevel kunne komme op på gletsjeren dagen efter, men damen i receptionen fortalte, at der den følgende dag, ikke ville være mulighed for at komme derop, på grund af det dårlige vejr, men samtidig sagde hun at regnvejret først ville begynde ved 7-tiden. Det var en interessant oplysning og vi besluttede, at stå tidligt op og se om vi kunne komme op til gletsjeren inden regnen satte ind.

Torsdag d. 01-11: (Franz Josef Gletsjeren – Cromwell)

Det lykkedes, jeg havde sat vægge uret til at ringe kl. 5.45, men vågnede heldigvis lidt før. Vi stod op fik en hurtig tår kaffe og så af sted. Da vi kom op til parkeringspladsen ved gletsjeren var der ikke en sjæl. Turen stod til at tage 1½ time retur, men vi gjorde det på 1½ time inklusiv køreturen! Vi gik også lidt hurtigt og det var godt. Vi fik set gletsjeren med lidt sol på og med de farver vi kunne huske, fra dengang vi gik på en gletsjer i Norge. Det var rigtig flot og der var samtidig mange store og små vandfald på vejen derhen. På tilbagevejen vendte vi os om for at se gletsjeren flere gange, men allerede første gang vi gjorde det, var der allerede kommet skyer i den øverste del af gletsjeren og hurtigt kunne vi næsten ikke se den mere. Nu begyndte det også at regne, hvor var vi dog heldige. Det var godt vi var stået så tidligt op, ellers havde vi ikke fået dette flotte syn og oplevet den stilhed der var. Vi kørte tilbage til Motellet, spiste morgenmad, pakkede og kørte videre sydpå forbi den anden store gletsjer [Fox Glacier](#). På det korte stykke af vejen hvor man kører tæt på kysten, var vi nede ved en strand, hvor der var en masse sten med skrift på. På de helt hvide sten var der skrevet forskellige beskeder til venner og bekendte samt navn og adresser på mange mennesker.

Da vi havde passeret bjergene mellem Haast og Wanaka, blev vejret gradvis bedre og da vi kom til vores mål Cromwell, var det igen super godt vejr med omkring 25 C° og Lisbeth havde det for varmt! New Zealand er ekstremt, det kan skifte fra 20-25 grader til omkring frysepunktet på meget kort tid.

Cromwell ligger omkranset af bjerge og måske er det derfor at klimaet er som det er. Her er masser af vinmarker og alle slags frugter. Det bedste ved det hele er at temperaturen ligger på omkring de 25 grader – dejligt, når man har kørt i regnvejr i bjergene det meste af dagen. Vi fik en dejlig hytte i [Cromwell Holiday Park](#) med skøn udsigt til de flotte bjerge med nyfalden sne på.

Fredag d. 02-11: (Cromwell – Dunedin)

Det var oprindeligt vores plan at køre fra Cromwell videre til Queenstown, Fiordland og ned til det sydligste af Sydøen, men da der var udsigt til op til 150 mm regn i Fjordland og 130-140 km/t vindstød i den sydlige del af Sydøen, valgte vi at køre ud til østkysten i stedet for. Landskabet fra Cromwell og sydøst over var meget flot med floden, søer og et landskab med

tusindvis af får. Vi kørte til den lidt større by Dunedin, hvor vi havde set der var en campingplads langt ude på en halvø, hvor vi boede på campingpladsen [Portobello Village Tourist Park](#). Her skulle der være mulighed for at se Konge Albatrosser, søløver og pingviner og vi så mere end det. Det var fint vejr (omkring 25 grader) da vi var på en guidet tur for at se Albatrossen og vi fik set denne prægtige fugl, som er den største af alle (op til 3 m i vingefang). Stedet hedder [Royal Albatross Centre](#). Efter den guidede Albatrosse-tur gik vi over til bilen, tog stolene frem og sad der i den dejlige sol og iagttog de flotte Albatrosser, som cirklede rundt om fyrtårnet tæt ved parkeringspladsen. Vi besluttede at blive der og spise lidt mad, inden der var mulighed for at se pingviner. Pingvin-turen blev meget kold. [De blå pingviner](#) som vi så, kommer først i land i tasmørket, så vi stod i en stiv polarvind og ventede på dem, det var meget koldt, første ved 21-tiden kom de. Men det var et flot syn, når de små væsener gik i land i grupper á 20-30 stykker, der var ca. 200 i alt.

Lørdag d. 03-11: (Dunedin)

Vi sov længe i dag, stod først op kl. 8. Vi fik morgenmad og besluttede at køre ind til Dunedin City og se et Farmermarked der. Vi så også den gamle togstation, som er meget specielt udsmykket og Veterantoget der holdt på stationen. Toget hedder [The Taieri Gorge Train](#) og er meget flot. Det kører fra station i Dunedin og gennem Taieri-kløften, som skulle være en meget stor oplevelse.

Desværre var det meget koldt, det begyndte at regne og hagle, så vores ophold i byen blev ikke af længere varighed. Når vinden kommer direkte fra Antarktis bliver det koldt, så fra i går hvor vi havde 25 grader, har vi i dag 6 – 8 grader, men sådan er New Zealand, vejret kan skifte utroligt hurtigt, så det er om at nyde det når det er godt.

Da vi kom hjem, fik vi fyret godt op i hytten, så vi kunne få varmen igen. Det meste af dagen gik med hjemlige sysler og en lille tur ned til havnen/vandet.

I morgen kører vi lidt nordpå og har lagt lidt småplaner for hvad vi skal se, men meget afhænger også af vejret, så vi ved aldrig hvor vi skal være næste dag – spændende.

Søndag d. 04-11: (Dunedin – Oamaru – Waimate)

Det var en kold solskinsdag vi kørte fra Dunedin. Der var ikke ret meget trafik denne søndag. Omkring 40 km syd for Oamaru så vi [Moeraki Boulders](#), som er nogle mærkelige kugler, som ligger på stranden. Ingen kan rigtig forklare hvordan de er kommet der og hvordan de er dannet.

I Oamaru var vi inde og se de små blå pingviner, som lå i deres redekasser, stedet hedder [Oamaru Blue Penguin Colony](#). Ungerne er i kasserne indtil de er 7-9 uger, så er det ud og finde føde på havet sammen med far & mor. De første 5-7 uger bliver en af forældrene på skift sammen med ungerne. De voksne pingviner tager meget tidligt af sted hver morgen og de kommer først tilbage fra havet, når det bliver tasmørke. Når de kommer ind om aftenen, kalder de på hinanden ude i vandet og bliver på den måde samlet. Derefter begiver de sig ind på land i grupper af 20 – 30 pingviner.

Køreturen fra Oamaru og videre langs floden mod Duntroon var fantastisk flot i højt solskinsvejr og med nyfalden sne på bjergene. Mellem Duntroon og Oamaru er der et

mærkeligt landskab, vi så det der kaldes ”Earthquakes”, fordi det ser ud som om at landskabet har været ramt af et jordskælv, det er en del af det der kaldes ”[The Vanished World](#)”, den forsvundne verden. Her findes mange forskellige fossiler, som er forstening af et dyr eller en plante. De var i øjeblikket ved at udgrave et fossil af en hval. Damen i informationscentret der fortalte os om området, havde været i Danmark og var meget begejstret for landet. Det var ikke nemt at komme derfra, for damen blev ved med at fortælle. Hun var også meget berejst og havde lige været på 7 måneders rejse i bil fra England til Kina!

Efter vi havde set ”Jordskælvslandskabet” kørte vi videre og fandt en campingplads i en dyrefarm lidt udenfor Waimate, stedet hedder [Kelceys Bush Farmyard Holiday Park](#). Der var meget stille og vi var de eneste på pladsen. Vi fik en god hytte, som lå lige ved køkken og toilet. Om aftenen da vi sad og så TV, så Lisbeth en mus løbe hen over gulvet i TV-stuen. Den følgende morgen fik jeg også besøg af en mus ved køkkenet.

Mandag d. 05-11: (Waimate – Hanmer Springs)

I dag havde vi valgt at køre ad en rute, som skulle være meget smuk, men desværre ødelagde det dårlige vejr den gode udsigt til bjergene. Det regnede det meste af dagen og det resulterede i at vi kørte meget længere end beregnet. Undervejs på vores tur måtte vi pludselig stoppe, fordi en stor flok køer skulle over vejen. Vi endte i Hanmer Springs i en dejlig hytte, hvor der i godt vejr er fin udsigt til bjergene. Da vi sad og nød vores aftensmad, talte vi om hvor dejlig det var at sidde her i den opvarmede hytte, i stedet for at sidde i en kold bil. Stedet hvor vi overnattede hedder [Pines Holiday Park](#).

Tirsdag d. 06-11: Hanmed Springs

Vi vågnede til en meget overskyet og kold morgen. Kl. 10.30 gik vi over i de varme kilder, som er 36-42 grader varme, stedet hedder [Hanmer Springs Thermal Pools & Spa](#). Det var herligt at sidde der i det varme vand kikke op på bjergene og samtidig blive varmet op, selv om det småregnede. Vi var i de varme kilder i godt en time og havde købt en billet, som gav adgang til badet 1 gang mere samme dag. Derefter fik vi handlet og efterfølgende spist frokost. Efter frokosten besluttede vi os for at vandre en lille tur, uanset vejret så vi tog regntøjet på. I informationscentret købte vi et vandrekort og med det i hånden gik vi op på et udsigtspunkt, som ligger i 550 m’s højde. Vejret var langsomt blevet bedre, så udsigten over Hanmer Springs var flot. Da vi kom tilbage til hytten fik vi kaffe og derefter tilbage til de varme kilder. Det var igen skønt at sidde i det 40 grader varme vand og denne gang kunne vi også nyde udsigten til de sneklædte bjerge. Til aftensmad fik vi madpandekager, som var rigtig gode. Kai havde opgaven med at varme pandekagerne i mikroovnen henne i køkkenet og derefter fragte dem til hytten, inden de blev kolde.

Onsdag d. 07-11: (Hanmer Springs – Kaikoura – Christchurch)

Det var som sædvanligt koldt om morgenen, men det var fint vejr og vi glædede os til

turen gennem bjergene til Kaikoura. Det var en flot tur, men vi kom til at køre forkert i Waiue og kom derfor ad en meget lille vej, som førte ud til hovedvej 1. På vejen mod Kaikoura så vi de første sæler ligge på klipperne og vi troede også at vi havde set en hval, men senere viste det sig at være nogle klipper et stykke ud i vandet. Uden for enden af halvøen ved [Kaikoura, var der en sæl koloni](#). Det var meget spændende at sidde der og se på sælerne. Nogle af dem legede i vandet, mens andre lå i solen og sov på klipperne. Dog var der også nogle af sælerne der lå mellem træerne på parkeringspladsen. Fra Kaikoura gik det sydpå mod Christchurch og vejen blev gradvis bedre. Tæt på Christchurch var der en del vinmarker. I fandt hurtigt det sted hvor vi skulle bo, men desværre var alle hytterne optaget, så vi boede på Motel, stedet hedder [Amber Park Holiday Park, Christchurch](#). Det var rigtig lækkert med masser af plads, men prisen var også derefter (120 \$). Aftensmaden nød vi på vores terrasse i solen. Efter aftensmaden, gik vi hen til et indkøbscenter for at handle det sidste, inden hjemturen. Vi benyttede os af der var så meget plads, så vi fik ompakket vores kufferter, samt gjort bilen klar til aflevering. Vi sov ekstra godt denne nat, for vi havde 2 dyner, så det var lunt og godt.

Torsdag d. 08-11: (Christchurch – Akaroa)

Om formiddagen kørte vi til [Akaroa](#), som ligger ud på halvøen ved Christchurch. Det var flot solskinsvejr uden skyer. Ude på selve halvøen var der meget smukt og det var tydeligt at se de gamle vulkaner i landskabet. Jo længere vi kom ud mod Akaroa, jo mere bjergrigt blev det. Udsigten ned over de mange fjorde var ligeledes flot. Vi gik en tur ved havnen, hvor der endnu ikke var kommet rigtig gang i turismen. Det lykkedes efter lidt søgen, at finde et sted hvor der var læ og der spiste vi vores mad. Efter godt en times ophold i Akaroa, kørte vi tilbage ad den smukke vej. Da vi var kommet ned fra bjergene, kunne vi pludselig se høje bjerge med sne på, bag ved Christchurch. Det var et vanvittigt syn og i første omgang troede Lisbeth, at det var skyer, men det var det ikke det var nyfalden sne på Souther Alps. Kai havde fået den vanvittige ide, at vi lige skulle køre et lille smut omkring centrum af Christchurch, for at se de omfattende ødelæggelser fra jordskællene i 2010 og 2011. Vi kørte forkert et par gange, men endelig lykkedes det os at finde en parkeringsplads, tæt på centrum. Det tog kun 5-10 min. at gå derhen. Som vi havde hørt var der ikke meget tilbage i centrum af den gamle bydel, men der blev bygget på fylde tryk. Vi så også nogle af de forretninger, som var blevet indrettet i containere og de havde gjort meget ud af udsmykningen ved containerne. Fra centrum kørte vi ud til hotellet som hedder [Sudima Hotel Christchurch Airport](#), hvor vi skulle overnatte. Vi fik checket-ind, båret kufferterne op på værelset og kørte derefter videre til stedet hvor vores [Spaceships](#) (bil) skulle afleveres. Den blev afleveret uden problemer og vi gik de 2,5 km tilbage til hotellet i det dejlige vejr. Tilbage på hotellet fik vi pakket og fik en kop kaffe. Inden aftensmaden gik vi over i lufthavnen for at se, hvordan der så ud. Aftensmaden (buffet) fik vi på hotellet og da vi var færdige med det, var vi i receptionen for at få internetadgang og låne en vægt, så vi

var sikre på at vægten var fordelt korrekt i de 2 kufferter.

Her er en oversigt over de største jordskælv i Christchurch:

- 4. september 2010 7,1 på Richter skalaen
- 22. februar 2011 6,3 på Richter skalaen omkring 182 døde
- 13. juni 2011 6,4 på Richter skalaen
- 23. december 2011 5,8 på Richter skalaen

På denne Internetside: [Christchurch Quake Map](#), kan man se alle jordskælv i Christchurch efter det første kraftige d. 4. september 2010, som målte 7,1 på Richter skalaen.

Fredag d. 09-11: (Christchurch – Singapore)

Vi stod op kl. 6.30 og gik ned og spiste morgenmad. Derefter retur til værelset for at gå i bad og pakke det sidste. Derefter kørte vi med Shuttlebus til lufthavnen (700 m). Ingen problemer med check-in og vores bagage bliver transporteret direkte til København. Den første del af turen fra Christchurch til Singapore, da vi befandt os over Det Tasmanske Hav, var der meget turbulens, men ellers var det en ok tur. I Singapore lykkedes det ikke at finde et sted at sove, da alle stederne var optaget, så vi sad bare i nogle stole og forsøgte at slappe af/sove lidt.

Lørdag d. 10-11: (Ankomst København)

Efter en lidt lang tur til København med lidt søvn ind imellem, kom vi planmæssigt til CPH kl. 7.10, men desværre var bagagen lidt længe om at komme, så Jimi måtte vente lidt på os. Var hjemme ved ca. 8.30-tiden og det var dejligt at Jimi kom og hentede os i lufthavnen. Vi fik pakket ud og spiste lidt tidlig frokost. Bagefter sov vi til middag og det blev lidt lang tid, da jeg først vågnede kl. 16.30. Vi var lidt trætte efter den lange rejse og at klare 12 timers tidsforskel på 36 timer er rimelig hårdt.

Total udgifter:

Visa/Dankort betalinger:

I alt 18872,74

Flybilletter + Hotel 40969,00

Cykelleje 1136,96

Udg. Overnatn., transport og mad 18872,74

Valuta 7343,60

VM Tri + landsholdstøj 3990,00

Valuta retur -1600,00

Total i alt alle udgifter til rejsen 70712,30

Antal kørte KM på New Zealand:

Sted	Dag	Dato	KM
Auckland - Coromandel	Tirsdag	23-10-2012	168
Coromandel - Rotorua	Onsdag	24-10-2012	263
Rotorua - Turangi	Torsdag	25-10-2012	132
Turangi	Fredag	26-10-2012	110
Turangi - Wellington	Lørdag	27-10-2012	319
Wellington	Søndag	28-10-2012	90
Wellington - Nelson	Mandag	29-10-2012	275
Nelson - Abel Tasman National Park	Tirsdag	30-10-2012	119
Nelson - Franz Josef Glacier	Onsdag	31-10-2012	483
Franz Josef Glacier - Cromwell	Torsdag	01-11-2012	333
Cromwell - Dunedin	Fredag	02-11-2012	261
Dunedin	Lørdag	03-11-2012	39
Dunedin - Waimate	Søndag	04-11-2012	324
Waimate - Hanmer Springs	Mandag	05-11-2012	371
Hanmer Springs	Tirsdag	06-11-2012	4
Hanmer Springs - Christchurch	Onsdag	07-11-2012	320
Christchurch	Torsdag	08-11-2012	200
I alt			3811